

— Да, за гарнитурата на прозорцитѣ: петстотинъ лева!

— Азъ именно за този борчъ смислихъ днесъ когато видѣхъ оназъ... Дай, рѣкохъ, да го платж, да не виси, па се условихъ съ Шандова за жена му: петстотинъ лева... Тѣй и тѣй ще умре!.. Той даде формаленъ записъ.

Като думаше това докторъ Чириковъ щипеше румената бузка на момиченцето си, което вакарелката държеше прѣдъ него.

Жена му не чу послѣднитѣ му думи, защото влѣзе за нѣщо въ кѣщи.

* * *

А нощта бѣше чудно хубава.

Докторътъ сънува доста неприятенъ сънъ: присѣвни му се че нѣкакви негри съ отпустнати джуки и жълти голѣми зѣби сж грабнали хирургическитѣ му инструменти, скачатъ, въртжтъ ги, лѣскатъ ги, прѣкарватъ ги прѣзъ мѣсата си, наржгватъ Пипевата смѣтка, а тя, за чудо, пуца кръвъ!.. и отказватъ да му ги даджтъ, при сичко, че докторътъ ги гони и ги моли да си земе инструментитѣ, които утрѣ му бѣхж твърдѣ необходими — да рѣже нѣкакъвъ коремъ!..

И други подобни гнусотии!..

Сутрѣвната докторътъ, щомъ стана, погледна на писалището си и съ удоволствие видѣ чантата съ сѣчивата си, непипнати.

Впрочемъ, тѣ и не трѣбвахж сега.

Господъ бѣше прибралъ болната нощеска.

— — —